

Satsanga

Journal of Divine Mother Society

for Private Circulation only

January - February 2014

E-mail : seva_dms@yahoo.co.in

Web-site : www.seva-dms.com

Divine Mother Society

Jammi Buildings, 63, Royapettah High Road, Mylapore, Chennai - 600 004.

Telephone : 24995672

MANAVA SEVA MADHAVA SEVA

GURUJI'S VIGRAHAM INSTALLATION DAY

19th FEBRUARY

Mr. Suresh Mangaladurai, Manager, IIT,
Madras Alumni Association being honoured
by Mr. N.T. Nathan

Mr. Tarun Raj, Editor,
Babaji Aanmigam (Tamil Magazine)
being honoured by DMS
Member Mr. Rajaram Reddy

Presentation by Dr. Geetha Badrinath on
DMS Medical Centre.

Cultural Item - Students of *DMS Centre*

Sayings from Swami Raghavendra told to us by Guruji - contd...

IN THE STATE OF BRAHMAN, YOU DON'T KNOW ANYTHING. THEN ANOTHER QUESTION ARISES: WHETHER BRAHMAN IS ONLY FOR HUMANS OR INTELLIGENT BEINGS. RATHER CAN BRAHMAN BE REALISED ONLY BY INTELLIGENT BEINGS?

NO- SINCE ITS EXISTS EVERYWHERE, THRU' PRANAM, TO REALISE BRAHMAN,
IT IS EASY FOR NON- INTELLIGENT BEINGS TO REALISE BRAHMAN

-KAMAKSHI BABA

Dear Member,

This incident happened sometime towards the end of the eighties.

“Where is the blouse piece for the saree?” Guruji asked the lady devotee?

The lady and her husband who were great devotees of Shri Kamakshi Baba, lived at that time in Maharashtra. The lady's brother Kumar (name disguised) was settled in the USA, and used to visit his parents, brothers and sisters in India once every two years. It was a rather large family and all his brothers and sisters lived in India. He was the only person who was abroad to do higher studies and then secured a job in a multi-national firm there. Despite having so many brothers and sisters, he would painstakingly buy for each person a dress piece or saree and bring them with him. He would go and stay with each family for a few days and at that time, present them these items.

On one such occasion when he was in India, he visited his sister and brother-in-law in Maharashtra to spend a few days with them. Guruji too happened to be in Maharashtra at that time, staying with the couple at their house.

Kumar gave his sister the saree he had brought from USA. She was thrilled and was very proud to have a brother so affectionate to her and very impressed that he unfailingly would visit them and stay with them.

Proudly she went upto Guruji and showed the saree.

Turning the saree over and opening inside out, He asked “Where is the blouse piece for the saree?”

“Oh, I did not get any blouse piece. I merely got the saree as a gift” she replied. Her brother was probably naive and may not be aware that whenever you presented a saree, you would accompany the saree with a blouse piece.

“Don’t you think such a lovely saree would look even lovelier if there was an attractive and matching blouse piece?” Guruji continued. “Yes” she replied, but it was not important; the love and affection which Kumar showed was more important.

“Come” He told the lady and her husband, “Let Sai bless you with a blouse piece” and led the way to the pooja room in their house.

“La Illah Illallah, Allah Maalik” He began chanting. Closing His eyes, He breathed hard. The window of the pooja room was ajar and one could look out into the distance. The lady and her husband were looking at Guruji. Pointing out to the window, Guruji said “See there. Your blouse piece is being sent by Sai”.

And lo and behold! The incredulous couple watched. It was one of the most wonder some sights – like a fairy tale happening, a cloth piece was noticeable in the far distance, and it was approaching the window. Defying the rules of gravity, the piece came in slowly and softly, wafting its way through the air, from outside, somewhat like a kite cut mid-air, to right inside the pooja room and Guruji took it into His hands.

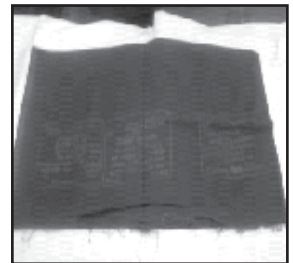
“Isn’t it lovely” He gave it to her. There were no words coming out from her. Yes of course, she opened it and it was indeed a blouse piece.

“Keep this as the token given by your brother” Guruji smiled as she and her husband knelt before Him and offered their pranams.

Treasuring the blouse piece was not something to be doubted, but after seeing how it had divinely surfaced, the lady devotee got so sentimental, she never got it stitched. It is still the same cloth piece maintained in its pristine form, worth a few rupees market value but for the devotee, it was more valuable than the most expensive material possession.

On a lighter note, she still had a question to ask, that remains unanswered till date – not only was the blouse piece beautiful, but it was precisely matching the saree she had been presented, as though the blouse piece and saree were made for each other. Now how did Guruji manage this, she asks and chuckles.

And we have for you, a photo taken of this blouse, when it was brought to the *DMS* office. You can see the notations of the make and the dimensions, and the manufacturer- Finlay Mills, Bombay. Soon the cloth piece will go back, to be safely tucked away in the Godrej cupboard locker!

Mata Kamakshi

Holy sindoor from Sankat Vimochan temple of Lord Hanuman at Varanasi is enclosed.

The second article by Dr.Haripriya Rangarajan (Member) written in Tamil is annexed. Also, the first article she wrote in Tamil has been translated by her in English and is carried. The magazine publishing the Tamil pieces is Babaji Aanmigam.

From the Doctor's Desk

Dr. Geetha Badrinath (MD,DCH, PeD)

The Year 2013-2014 has been a successful year for the medical centre. There has been a 40% increase in the number of patients, numbers of Kamakshi project children, vaccinations and collections. Significantly there has been steep increase in the number of free patients, true to our motto MANAVA SEVA IS MADHAVA SEVA.

The Gandhi nagar centre which was revived last February has done well. A number of interesting cases were treated there, among which I would like to mention about two of them here. The first one is a case of multi drug resistant typhoid. Ramadas, 50 years was having fever and headache for 1 ½ months accompanied by loss of appetite and weight. He had consulted several doctors but with no relief. He is a poor, daily wage earner and cannot afford to be sick. His appearance suggested chronic TB or HIV. With bare minimum investigations and depending on mere clinical judgment a diagnosis of typhoid was made.

Since the fever was not responding to the conventional typhoid treatment, costly 3rd generation cephalosporins had to be used. The costly medicines were donated by the shopkeeper and after a week's treatment the patient became well.

The moral of this is that every body must get immunised against typhoid once in 3 years be it an adult or child. True to this all 10th and 12th children coming to *DMS* classes and all Kamakshi Project children are given typhoid vaccine free of cost.

Next case, also from Gandhi nagar is that of a rare viral disease called hand, foot and mouth disease. This disease is prevalent only among cattle and rarely humans contract it. To look at it resembles chickenpox but the throat is involved in this and not in chickenpox .5 children belonging to the same family presented with pox like lesions on the hand and foot. All had severe throat pain, drooling and vesicles in the throat. On look is enough to arrive at the diagnosis. Appropriate treatment was given and all of them recovered uneventfully.

The Third interesting case is Sundharam our gardener who developed severe bilateral kidney disease. His left kidney was loaded with stones and pus and did not secrete urine. The right too was functioning only to the extent of 25% . He was extremely sick with acute renal failure. He underwent emergency surgery-his left kidney was removed as a life saving measure. The right kidney's was still not optimum. Several bottles of blood and IV fluids were infused. After 2 weeks stay in the hospital, he was discharged with the advice to go on salt free diet and fluid restriction. In course of time he recovered, the right kidney function became 80%, his BP returned to normal and his urine output was normal . He returned to work after 1 ½ months fully fit and fine. Indeed great is the grace of god!

The World Breast feeding Week was celebrated in the first week of August . Dr.M.B.Badrinath, Paediatrician was the chief guest. 45 mothers with their babies participated. A best baby contest, oratorical and poster painting contest for students highlighting the significance of breast feeding were held. Prizes were given to the best breastfed baby, best speaker and best poster. All participants were given gifts. The chief guest addressed the mothers on the importance of breast feeding.

The students attending our coaching classes were given health checkup, deworming tablets, vitamins, rubella and typhoid vaccination.

And now what next for the future? – ‘THE KAMAKSHI BABA HOSPITAL’ must become a reality .

Life History of Kamakchi Govardhan Baba.

By Dr. Haripriya Rangarajan (Member)

(This article in Tamil was published in the Diwali Special issue of a Tamil Magazine Babaji Aanmigam. The author now presents the same version in English).

In this world one cannot say that every human being will be blessed with Satguru's Krupa. Because receiving the blessings of Satguru depends upon the deeds done by one's ancestors including parents, grand parents and great grand Parents. Secondly, most importantly one's own karma of his past life also will take its own course to follow in this present life to distract his or her attention from thinking of any guru's name. Because of these, the individual born with unvirtuous feelings and actions cannot even think the reality of good things lie in the noble people. For him wrong doers only appear as guru and god.

In this world every human being knows one powerful and significant term "atma" . It is casually used as pabatma and punyatma. That is unvirtuous soul and virtuous soul. Actually speaking understanding and explaining about soul is not that easy. No doubt it is in every being's body. Still it is beyond the knowledge of anybody. In fact, everyone takes birth after birth in different forms, but soul does not have death or birth. It will be following to the same being in every birth. Then the soul is the only thing that always prays to Almighty to put it in this service. That is why great Spiritual Masters who are always presenting themselves in the akasamandala have said "The Soul is our divine essence, unchangeable and eternal".

In this world every spiritual master selects his mother and his stay in her womb. Some Spiritual masters may not like to stay in the womb then their enter the body through the fetus, when it comes out of the mother at delivery time. Those mothers are very lucky who bore the great masters in their womb. You know my friends! how these great masters indicate their mothers about their entering into the wombs!! First of all, the mothers start thinking of spiritual stories of devotees, see good dramas and feel good for others' welfare. Some mothers do lot of times chanting lord's name and sing bhajans, slokas and even do meditation. Again they will get dreams in which they will see small snakes but won't do any harm to them seeing small snakes in the dream considered to be acquiring knowledge of god. On the whole such mothers will experience a different kind of divine happiness that is derived from the saintly soul in the womb.

The original name of Kamakshi Baba is Sri Govardhan. He was born on 6th September 1932. His birth star was anuradha. In Tamil we call Anusham. His father's name was Sri. Santhanam Iyengar and mother was Smt. Vakulammal. Sri. Santhanam Iyengar was a staunch devotee of Lord Yoga Narasimha and goddess Amrutavalli worshipped in the temple of Yoga Narasimha in Sholingur. As I told you in the earlier pages, Kamakshi Baba chose this virtuous Couple as his parents. The reason behind this choice is that the great master Govardhanji who was himself a great devotee of Lord Narasimha is, in one of his births linked to Adisankaracharya. Now what does this incident indicate us? The highly evolved soul always wanting to associate only with such souls which also have the experience in the similar path in their devotion. Sri Santhanam Iyengar belonged to the family of Erumbi Appan who was one of the ashtadikgaja of Manavala Mamunigal.

The Parents kept the name Govardhan for the child. The reason behind keeping the name as that when Kamakshi Baba was in his mother's womb he induced her reading Bhagavatam many times and he himself like Prahlada must have been listening to it. The hero (mulapurusha) of Srimad Bhagavatam is Lord Krishna who carried the hillock of Govardhan with his little finger. The parents were very much attracted by the name especially his mother. Besides this, Vakulamma's father was a staunch Varisnava who always was ready to invite great saints to his house in Kurnool, Andhra Pradesh. His name was Aiyaakutti Iyengar. At the time of cradle ceremony, he asked the astrologer to write the horoscope of Kamakshi Baba. The Astrologer was thrilled to write the horoscope because he atonce realized that the baby Govardhan was not an ordinary being, he is a great Master of Divine world. In Kurnool where he was born and had the grand cradle function, that house is in the present days completely modified into a hotel located near bus stand. Sri Govardhan spent his younger days in Vellore where his father was a practicing lawyer. Sri Santhanam Iyengar was also a great devotee who always used to invite spiritual masters for Bhiksha and listen to spiritual teachings.

With Sri Govardhan three brothers and six sisters were born. The eldest brother, Sri Mukundan is eighty nine years old (in 2014). He is staying with one of my sisters, Smt Jalaja Aravamudan. Sri Govardhan was fourth in the siblings. I am the fifth one. Because I was Just next in the siblings I always used to hold his hands and go every where. All my brothers and sisters are very affectionate to each other.

In our house all the ten children became very pious and religious only because of my parents. Every day in the evening at 6 P.M. my parents used to conduct the common prayers. At that time all the ten children would sing bhajans of Sri Siradi Saibaba. My mother was a very good singer and also very good at playing Harmonium. In this atmosphere we all were grown and for Sri Govardhan it was a great time, a spiritual ecstasy. At that time we were all very young and could not recognise it.

Sri Kamakchi Baba after finishing S.S.L.C got diploma in engineering and jointed the duty in Kerala. There is a place called Tiruvalla where his first posting was given. Amazingly at his early age itself that is to say even at the age of 20 he became an exponent in his correct prediction of astrological facts. Once, a parent in Tiruvalla brought the horoscope of his daughter to match with a boy's. He gave his consent in matching both the horoscopes. But the parent told him that his family astrologer did not agree for that. Then Sri Govardhan explained to him the remedy to perform by which the couple would lead a very happy married life. At that time itself the person who was supposed to marry the girl was in a high position in the government. They are our friends . I told her about this incident. Then Sri Govardhan asked the parent to arrange for the marriage of his daughter with that boy. At the same time the family astrologer Sri Haridas Nambudri became very angry. He came to Sri Govardhan's room and called his name by asking who was Govardhan. At once Sri Govardhan got up and very politely introduced himself to Sri Haridas Nambudri. The moment Sri Haridas Nambudri saw Sri Govardhan, he was stunned. Because he had a very good darshan of Mother Goddess Kamakshi standing behind Sri Govardhan. Sri Nambudri got the instruction from goddess that Sri Govardhan is her son and so Sri Nambudri should give him Diksha mantra. At that time Sri Govardhan was hardly twenty one years old. Afterwards he went to Varanasi to join Best and Crompton Company. Then onwards he worked in Baroda, Kazipet-warrangal. Then he retired and stayed with my younger sister Smt. Jalaja Aravamudan. Infact both my elder brothers Sri Mukundan and Sri Govardhan did not marry at all. At the age of 57 Sri Govardhan left the mortal body.

When he was in Allahabad, his job was between Purulia and Allahabad. He was working for connecting the electrification of railway line between these places. So he used to work in Purulia and Allahabad and in the night he would come by jeep to Varanasi. In the nights from 12 in the midnight till four A.M. (in the early morning) he would stand in the Ganges in the Manikarnika Ghat and pronounce the Diksha mantra. Like this he did for 1008 days. Before

going to Manikarnika Ghat he used to eat idlis from a lady who used to serve him like a mother. On the 1008th day when he was in the water and pronouncing the mantra he very clearly heard the sweet and melodious sound of “Jal Jal Jal Jal” of ghunghuru of the Mother goddess feet. He atonce realized that his mantra diksha is answered. Since then he started helping so many people who ever came to him.

The incident which I am narrating here happened in my family. When Sri Govardhan was in Baroda, we were in Ahmedabad. My husband Dr.C.Rangarajan was the Senior Professor in I.I.M. Ahmedabad. I just wanted to show my son’s (Raghu) horoscope to him and requested him to do so. He saw it, but surprisingly he clearly wrote on the back of the horoscope. “Hari, In the Sanidasa, in the sanibhukt, Raghu will have very very hard time. He should not leave the house at all”. He will suffer a lot for food. I read it and kept it safely. I did not take much notice of it because at that time Raghu was a small boy. But time rolled on just like that for years and when he went to America for his higher studies, then his prediction worked with full force. In 1990 on the day of Deepavali in October, the unfortunate incident happened about which I completely forgot. Actually, Raghu was not at all interested in Joy riding in Sessena – a small helicopter. His friend only was to go but because of some reasons he asked Raghu to go. Then two girls also went with my son. When all the four including the pilot went high up in the air, it was really a very happy ride. But when it was coming down, in a second a flash of sun light fell on the pilot’s eye and he could not control his hold and that is the end of the joy ride. Fortunately Sessena fell near the airport hitting the T.V.Tower and a house before falling on the ground. Raghu got 25 injuries and fractured the face and the girl who was sitting in the front seat died on the spot. Raghu could see her head falling down on the ground. The pilot also got 28 fractures on his body and only one girl survived just with a hairline fracture on the forehead. At that time Kamakshi Baba was in Varanasi with his disciples. Every year he used to go to Varanasi with his disciples at the time of Deepavali. He at once realized Raghu’s condition by his yogic power. Infact during that time my husband was in R.B.I and had gone to Zeneva, daughter was in Stanford (U.S.A.) and I was in Bombay. Fortunately my mother was with me. That was the first and last time in my life to keep my mother on Deepavali day at my house. There was no way we could imagine such horrible incident, because only on that day he spoke to my mother and to me. My friends, in the beginning of this essay I mentioned about Guru Blessings. Even today when I write this message to you, my tears say that Raghu and his parents (we) are greatly blessed by Kamakshi Baba. On the day of operation and reconstructing his face we both were in the hospital praying to Guru Kamakshi Baba only.

That time he promised my husband that Raghu's face will be completely changed into normal shape and it happened. Before Raghu's face was about to be under the process of operation, Kamakshi Baba at once came back to Chennai from Varanasi. He went into transcendental stage, narrating each and every step in the operation theatre and at one time called Sri Raghavendra Swami, Sri Sai Baba, Sri Tailanga Swami to his help. From this what do we understand? Great Masters are always waiting to help and they have their own way of monitoring the situation. Kamakshi Bab's face was practically changed into very horrible shape. This event was witnessed by all those disciples who all were there at his house in Chennai.

This event happened in 1990 October. We are very unfortunate, in 1991 December 8th, Kamakshi left his body. He had Natana Kali, Kala Bhairava and Mother goddess Kamakshi with him and with their blessings helped several people. My son with his grace became completely alright, married and has two children.

Sri Kamakshi Baba attained the diksha at the age of 21. At the age of 30, when he went to Jonnawada temple located near Nellore in Andhra Pradesh, he got back all his siddhis from mother goddess Kamakshi whom he used to fondly address Bangaru Kamakshi and Kalki Kamakshi. (Kalki means amma in Tamil). In the same fashion in 1991 Dec 8th when his soul departed from his body, it left by calling its mother goddess Mata Kamakshi. Even though we are sisters still we could not realize his "Spiritual Mahatva". When my youngest sister told him about her house warming ceremony on 8th Dec, he clearly asked her to keep it on 1st Dec. He told her, that he won't be there. Friends, when he uttered this sentence, nobody could understand the deep meaning lying underneath his statement Alas! We don't have sixth sense to catch hold of the meaning of Great Masters Words!!.

Friends, at that time I was so much involved in mundane life with my personal attachment to children, husband, visitors etc, I did not have tolerance to take things easy. Once I was for some reason arguing with him. Then he showed me his forefinger in the way of advising me and said "If I think of him as my brother, he will be a brother only. But if I think of him as a Master, he will be my Master-Guru". That time he was entirely different. I could see his face and gesture like warning to me. This one minute conversation completely changed me. Then after I never thought of him as my Brother. In fact he did not give me any diksha. But I realized that this advice itself is his giving diksha to me.

ஸ்ரீகாமாட்சி பாபா

► ஸ்ரீமதி ஹரிப்ரியா ரங்கராஜன்

பல ஆன்மீக அன்பர்கள் எங்களிடம் ஸ்ரீகாமாட்சி பாபா என்கிற ஸ்ரீகோவர்த்தன குருஜியின் அருளாடல்களை DMS என்ற டிவைன் மதர் சொசைட்டியில் உள்ள பாபா பக்தர்கள் அறியும் வண்ணம் பிரசுரிக்கும்படி வேண்டினர். அவர்களுக்காக மட்டுமின்றி நமது ஸ்ரீபாபாஜியின் அருளாணைப்படியும், இந்த குறுந்தொடரை ஸ்ரீகாமாட்சி பாபாவின் தங்கையான முனைவர் ஸ்ரீமதி ஹரிப்ரியா ரங்கராஜன் அவர்களின் படைப்பாக இங்கே தொகுத்தளிக்கிறோம்.

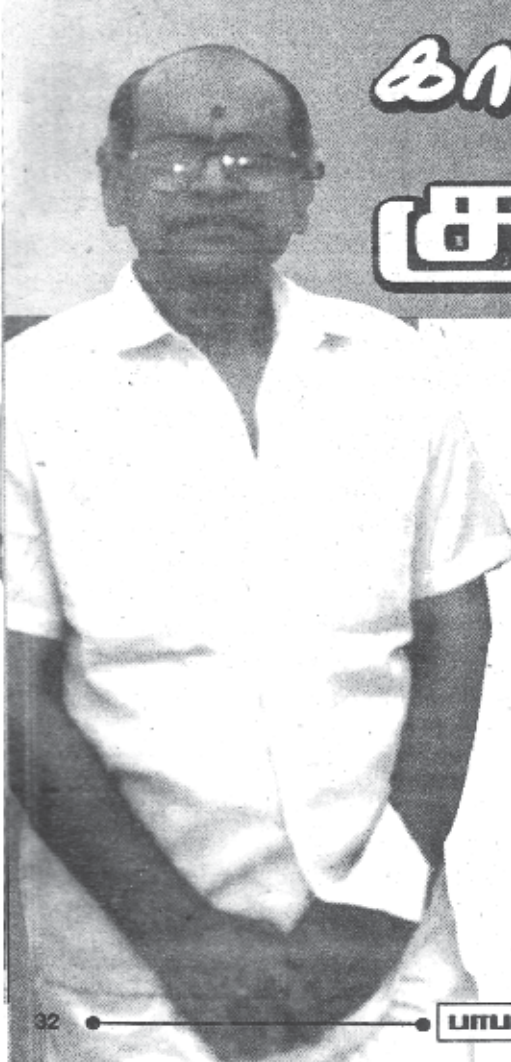

ன்னொரு சமயம் இரவு 11 மணிக்கு குருஜியின் வீட்டில் டெலிபோன் அடித்தது. காமாட்சி பாபா எழுந்து டெலிபோன் செய்தவரோடு பேசினார். அது ஒரு அம்மாவின் குரல், அவள் பெயர் காமாட்சி. அவள் தன் குழந்தையை அன்று மாலை 6 மணியிலிருந்து தேடி தேடி எங்கேயும் கிடைக்காததால் காமாட்சி பாபாவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு எப்படியாவது

தன் குழந்தையின் நிலையைப் பற்றி கேட்டு அழுதார். காமாட்சி பாபா அந்த அம்மாவிடம் அரை மணி நேரம் கழித்து கூப்பிடச் சொன்னார்.

பின் அத்தனை நேரத்திலும் மந்திரம் ஜபித்துக் கொண்ட (சில மந்திர பிரார்த்தனையை ஜலத்தில் மூழ்கியவாறே கூறுவது) தண்ணீரில் தன்னை மந்திர charge செய்துகொண்டார் போலும். அந்த அம்மா குருஜியை (காமாட்சி கோவர்தன் பாபாவை

காத்து ரட்சக்கும் குருநாதர்!

குருஜி என்று கூப்பிடுவார்கள்) கூப்பிட்டபோது அவர் அந்த அம்மாவுக்கு தெம்பு வரும்படி அந்த குழந்தை பத்திரமாக இருக்கிறது என்றும், மேலும் அந்த நாள் மாலை என்ன நேர்ந்தது என்பதையும் கூறினார்.

அதன்படி அந்த பெண் குழந்தையை அழைத்துப் போக வரும் நபர் ஒருவரையும் காணாததால், அவளின் வகுப்பு சிநேகிதியின் தந்தை தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அப்போது அவர் தன் இருப்பிடத்தின் விலாசம், குழந்தை தன்னோடு அழைத்து சென்றுள்ளதையும் பள்ளியில் கூறி விட்டு சென்றுள்ளார். ஆனால் அந்த குழந்தையை அழைத்து செல்லும் நபர் ரொம்பவும் நேரமாக வந்ததால் அந்த விவரம் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை.

காமாட்சி பாபா அந்த பெற்றோர்களை மிகவும் ஆசுவாசப்படுத்தி மறுநாள் காலை குழந்தை பள்ளிக்கு வந்து சேருவாள் என்று கூறினார். மறுநாள் பெற்றோர்கள் பள்ளிக்குச் சென்று குழந்தையைப் பார்த்ததும் பரவசமடைந்தனர். அந்தக் குழந்தை அவள் பெற்றோரிடத்தில் காமாட்சி பாபா கூறிய முழு விவரத்தையே கூறினாள். அவர் ஒரு சத்குரு. அவருக்கு யாராவது கஷ்டப்பட்டு அழுது தன்னை நாடினால்

ஒரு போதும் முடியாது என்ற கூறவே மாட்டார். அவர் செய்த பல பல Miracles எடுத்துக் கூற ஒரு புத்தகமே வேண்டும்.

இன்னொரு சமயம் 1990ல் நவம்பரில் 4 வயது பையனோடு தாய் தந்தையர் குருஜியிடம் வந்தார்கள். டாக்டர் அந்த பையனுக்கு Inguinal hernia மூன்று அங்குலம் வளர்ந்துள்ளது. ஆதலால் ஆபரேஷன் செய்தாக வேண்டும் என்ற கூறி விட்டார். பிறகு டிசம்பர் 2ந் தேதி 1990ல் குருஜியிடம் தன் துக்கத்தைக் கூறி அழுதனர். காமாட்சி பாபா தியானம் செய்துவிட்டு பெற்றோர்களிடம், அந்த 4 வயது பையனை, மார்ச் 18, 1991 வரை எந்த டாக்டரிடமும் அழைத்துப் போக வேண்டாம், ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டாம் என்றும் கூறினார்.

ஆனால் அவர்களை பரீட்சை செய்வதுபோல ஜனவரியில் தாங்க முடியாத கஷ்டத்துக்கு அந்த பையன் தவித்தான். அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் வெகுவாக இகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆனால் பெற்றோர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. குருவிடம் ஒரு தலை நம்பிக்கையோடு காத்திருந்தார்கள்.

என்ன அதிசயம்! மார்ச் மாத (1991) முதல் கொண்டு அந்த பையனிடம் நல்ல மாற்றம் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. குருஜி சொன்னது போல மார்ச் 18க்கு பிறகு உடனே குழந்தை நல மருத்துவர் டாக்டர் ராமமூர்த்தி அவரிடம் அழைத்துக் கொண்டு காண்பித்தார்கள்.

முதலில் டாக்டர் அவர்களை கால தாமதமாக பையனை அழைத்து வந்ததைக் கண்டித்துக் கூறி, பிறகு ஆபரேஷனுக்கு நாள் குறித்துவிட்டு பையனை சோதனை செய்ய ஆரம்பித்தார்.

அவருக்கோ ஆச்சர்யம் தாங்கவே இல்லை. பெற்றோரிடம் ஹெர்னியா எப்படி முழுதும் மறைந்து விட்டது. இப்படிப்பட்ட Inguinal hernia வை ஆபரேஷன் மூலம்தான் சரி செய்ய முடியும் என்று கூறினார். இதுதான் அந்த மகானின் கருணை. அந்தப் பையனை சரிசெய்துவிட்டது இன்றைக்கும் மெடிக்கல் சயின்ஸுக்கு இது ஒரு புரியாத புதிர். இன்றைக்கும் இந்த பையன் மிகவும் நன்றாக, அவ்வப்போது செக்-அப் செய்து கொண்டு நன்றாக இருக்கிறான். இந்த சம்பவம் நமக்கு உணர்த்துகிறது. Uncompromised faith in Satguru is very essential for a devotee.

தேதி 15, செப்டம்பர் 1988 அன்று குருஜி தன் பக்தர்களை அழைத்துக் கொண்டு கும்பகோணத் திற்கு அருகே உள்ள கோவிந்தபுரம் சென்றார். அங்குதான் ஸ்வாமி போதேந்திர மஹானின் சமாதி உள்ளது. அங்கு சமாதியை நோக்கியவாறு உட்கார்ந்து கொண்டார். அதிசயமாக அந்த சமயம்

பிப்ரவரி 2014

பாபாஜி சித்தர் ஆன்மீகம்

பெரிய காற்று வந்து

அதை அசைத்துவிட்டது

போன்ற அசைவு

போதேந்திராள்

குருஜியின் உடலில்

புகுந்தார் என்பதை

உறுதி செய்கது....

ஒரு ஆபிஸர் கூட இல்லை. அப்போது காமாட்சி பாபா அரை நிமிடம் கண்மூடி பிரார்த்தனை செய்தவாறே தன் இரு கைகளையும் மடி மீது வைத்துக் கொண்டார்.

அங்கு உட்கார்ந்திருந்த அவருடைய பக்தர்களுக்கு, குருஜி trance ல் போவது தெரிந்தது. அவருடைய முகமே மாறிவிட்டது. அவருடைய தாடைகள் ஒட்டிப் போயின. அவர் முகத்தில் சுருக்கங்கள், கோடுகள், தொங்கின சதைகள் தெரிந்து அவரே கிழவராகவும் எலும்பும் தோலும் கொண்டவர் முகம் போல ஆகிவிட்டது. பிறகு ராம நாமம் அவரிடம் கேட்டது. அவர் ராம் ராம் என்ற கூறுகிற சத்தம் கேட்டது. ஆனால் அவர் உதடு ஒவ்வொரு தடவையும் ராம் என்று கூறும்போது மெல்ல அசைவது தெரிந்தது.

பின்னர் ஒரு நிமிடத்தில் ராம ஜபம் நின்றுவிட்டது. அங்கு போடப்பட்டிருந்த சமாதிக்கு மேலே இருந்த தார்ப்பாயின் அசைவு, பின்னர் அவர் சமாதியைச் சுற்றி இருந்த துளசிச் செடியில் ஒரு தெளிந்த அசைவு, எப்படி என்றால் பெரிய காற்று வந்து அதை அசைத்துவிட்டது போன்ற அசைவு ஆகியவை போதேந்திராள் குருஜியின் உடலில் புகுந்தார் என்பதை உறுதி செய்தது.

பிறகு காமாட்சி பாபாவும் மறுபடியும் trance ல் திரும்பி வந்து விட்டதற்கான அடையாளமாக கை கால்களை அசைத்து கண்களைத் திறந்து தன் பக்தர்களைப் பார்த்தார். பிறகு எழுந்திருந்து எல்லோரையும் குரு ஸ்லோகம் சொல்லச் சொன்னார். என்னே! இந்த பக்தர்களின் பாக்கியம்! குருவின்

மஹிமையை உணர குருவின் அருளாகி வேண்டும்.

பிறகு காமாட்சி பாபா கூறினார். “அந்த சமாதியில் ஸ்வாமி போதேந்திரன் சக்தி இன்னும் அதிவேகத்தில் இயங்கி உள்ளது. ஸ்வாமி போதேந்திர ஒரு பெரிய ராம பக்தர். அவர் ராம நாம ஜபித்தலிலேயே தன்னை மூழ்கடித்துக் கொண்டார்.

பிறகு அவர் சித்தியான பிறகும் அவருடைய அந்த ஸ்ரீ ராம பக்தியின் வேகம் இன்றும் “ராம ராம்” என்று உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. நான் அந்த வேகத்தை என் உடம்பில் வந்து இயங்க ஸௌகரியமாடுத்தி கொடுக்க அதுவும் என்னிடம் வந்தடைந்தது. அது ஒரு நிமிர்ந்தான். அந்த சமயம் நாம் எல்லோரும் சமாதி அருகிலேயே உட்கார்ந்து இருந்தோம். நீங்கள் எல்லாரும் என் முகம் சாயல் மாறுவதையும், ராம் ராம் என்று உச்சரிப்பதையும் பார்த்தீர்கள். இது ஸ்ரீபோதேந்திரனின் பக்தி வேகம்தான் என் உடல் மூலமாக குரல் மூலமாக ராம் ராம் என்று ஜபித்தது. எப்பொழுது அந்த பக்திவேகம் (force) என் உடலிலிருந்து நகர்ந்துவிட்டதோ அப்போதே ராம் ராம் என்று உச்சரிப்பதும் நின்று விட்டது. அப்போதுதான் அவர் சமாதியின் மீது போடப் பட்டிருந்த தாற்பாலினும் அசைந்தது. ஏனெனில் போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் force திரும்பித் தன் இருப்பிடத்துக்கு போய்விட்டது என்று தெரிவதற்காக.

காமாட்சி பாபா மேலும் கூறினார்: ஸ்ரீபோதேந்திர ஸ்வாமிகள் பெரிய ஞானி. அவர் ஸ்ரீமடத்துக்கு Pontiff பீடாதிபதியாக இருந்தார். ஸ்ரீமடம் அப்போது கும்பகோணத்தில் இருந்தது. ஒருமுறை காமாட்சி கோவர்தன் பாபா என்னிடம் சொன்னார்: “நீ என்னை குருவாகப் பார்த்தால் நான் உன்னுடைய குருவாக இருப்பேன். நீ என்னை அண்ணனாகப் பார்த்தால் நான் உன்னுடைய அண்ணனாகவே இருப்பேன்.”

இந்த அற்புதமான வாக்கியத்தின் உள் இரகசியத்தை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டேன். நாம் குருவை தியானத்தால் அவர் நம்மை சம்சார கடலிலிருந்து அப்பார்ப்பட்ட பக்தி சாம்ராஜ்யத்துக்கு அழைத்து சென்று விடுவார். அண்ணனாக நினைத்தால் சம்சார கடலிலேயே மூழ்கி மூழ்கி கர்மவினையை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். அவரும் அண்ணா என்ற முறையில் உதவி செய்வார். ஆனால் அது நம்முடைய ஆத்மாவுக்கு எந்தவித பிரயோஜனமும் ஏற்படுத்தாது.

தொடரும்

உதவி செய்யுங்கள்...

உடலில் ஒரு குறையும் இல்லாவிட்டாலும், என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது என்று பொழுது போக்கும் பல மக்களின் நடுவில் மாற்றுத் திறனாளி யான நிலையிலும், மாற்றுத் திறனாளிகளுக்காக அரும் பெரும் தொண்டினைச் செய்து வருகிறார்கள் திரு. ராமகிருஷ்ணனும், திரு. சங்கரராமனும்.

இருவரின் கரும் உழைப்பால் 1981-ம் ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஆய்குடி எனும் கிராமத்தில் அமர் சேவா சங்கம் என்ற நிறுவனத்தைத் தொடங்கி கடந்த 32 ஆண்டுகளாக தொண்டு புரிந்து வருகிறார்கள்.

இங்கு மூளை வளர்ச்சி, உடல் கோளாறுகளை சின்ன குழந்தைப் பருவத்திலேயே கண்டுபிடிக்க மருத்துவ வசதியும், அக்குழந்தைகளுக்காக காப்பகமும் செயல்பட்டு வருகிறது. மாற்றுத்திறனாளி களுக்காக, ஆரம்ப கல்வியிலிருந்து பட்டப் படிப்பு வரை படிப்பதற்கும், தொழில் கல்வி பயிற்சிக்கும் வசதிகள் உள்ளன. இங்கு படித்த பல மாணவ மாணவியர்கள் வெளி ஊர்களில் நல்ல வேலையில் உள்ளார்கள் என்பதனை அறியும்போது, நம் நெஞ்சங்கள் பூரிகின்றன.

நம்பிக்கை அற்ற வறுமைகோட்டுக்குக் கீழ் உள்ள பல மாற்றுத் திறனாளிகளின் வாழ்வில் ஒளி விளக்கு ஏற்றும் இராமகிருஷ்ணனும், சங்கரராமனும் கலங்கரை விளக்குகள். இங்கு படிக்கும் குழந்தைகளின் உடலிலும், உள்ளத்திலும், தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி, அவர்களை திறனாளிகளாக செதுக்கும் சமுதாய சிற்பிகள். இம் மாமனிதர்களை எவ்வளவு பாராட்டி னாலும் தகும்.

நாமும் நன்கொடை, உபகாரம் போன்றவறை செய்ய கீழ்க்கண்ட முகவரியை அணுகுவோம்.

அமர் சேவா சங்கம்

எண் : 7-4-1048, ஆய்குடி,

திருநெல்வேலி, பின்கோடு : 627852. தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி : 91-4633-261160

Email : mail@amarseva.org